

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
COMITETUL GEOLOGIC
INSTITUTUL GEOLOGIC

DĂRI DE SEAMĂ
ALE
ȘEDINȚELOR

VOĬ. XLVII
(1959 — 1960)

BUCUREȘTI
1962

DATE NOI ASUPRA STRATIGRAFIEI MUNȚILOR BARAOLT ¹⁾

DE
A. ZBEREA

Regiunea care formează obiectul prezentei note se situează în partea sudică a munților Baraolt, fiind delimitată la N de o linie convențională ce unește Valea Crișului cu satul Belin, la S localitățile Sîncrai-Vîlcele, la E comunele Sîncrai-Arcuș, iar în W o linie convențională ce unește stațiunea Vîlcele cu satul Belin.

Relieful este muntos, depășind cu puțin altitudinea de 1000 m în partea sudică. Către marginea externă a zonei cretacice înălțimile descresc, dezvoltându-se o serie de coline orientate paralel cu afluenții Oltului. Rețeaua hidrografică este în general tributară Oltului.

Primele date geologice asupra regiunii Baraolt se datoresc lui FR. HERBICH, care în 1873 constată prezența în regiunea munților Baraolt a Neocomianului. În 1911, KISS ERNÖ face un studiu de ansamblu asupra stratigrafiei regiunii, atribuind Barremianului depozitele din partea de N ca și cele din partea centrală a munților Baraolt. În 1927, G. MACOVEI și I. ATANASIU au revizuit stratigrafia depozitelor cretacice din munții Baraolt, stabilind prezența etajelor Valanginian, Hauterivian, Barremian, Apțian. E. JEKELIUS (2) în anul 1932 aduce o interesantă contribuție la descifrarea vârstei depozitelor pliocene din bazinul Bîrsa-Sf. Gheorghe, pe care le consideră daciene. D. PATRULIUS ²⁾ în 1953 și L. CONTESCU ³⁾ în 1958 aduc noi precizii cu privire la stratigrafia depozitelor cretacice și pliocene din această regiune.

Stratigrafia. Regiunea studiată este constituită în cea mai mare parte din formațiuni de vîrstă cretacică, dezvoltate în facies de Fliș peste care se dispun în exteriorul munților Baraolt depozite ale Pliocenului și Cuaternarului.

¹⁾ Comunicare în ședința din 11 martie 1960.

²⁾ D. PATRULIUS. Raport asupra regiunii Baraolt—Căpeni. Arh. Com. Geol. 1953.

³⁾ L. CONTESCU, J. ANDREI. Raport asupra lucrărilor de cartare în regiunea Sînpetru—Ariujd—Araci (munții Baraolt). Arh. Com. Geol. 1958.

Termenul inferior al Cretacicului este alcătuit dintr-un complex de strate de vîrstă valanginian-hauteriviană cunoscut în literatură sub numele de strate de Sinaia. Peste acest complex urmează în continuitate de sedimentare, Barremian-Aptianul și discordant Senonianul. Unii autori presupun existența unei serii inferioare Senonianului, fie Albian, fie Cenomanian. Majoritatea formațiunilor cretace fiind nefosilifere, vîrsta unor etaje va fi indicată cu titlu provizoriu.

Complexul stratelor de Sinaia (Valanginian—Hauterivian), se dezvoltă mai mult în partea de N a regiunii și este constituit din șisturi argiloase și marnoase cu intercalații de gresii, marnocalcare, conglomerate și breccii. În masa acestor depozite se constată o diferență netă între faciesul marnos-grezos din partea bazală a complexului și faciesul grezos-conglomeratic de la partea superioară, fapt care a permis separarea stratelor de Sinaia în două orizonturi. Vîrsta valanginian-hauteriviană a fost stabilită, pe de o parte prin analogie cu depozitele din regiunile învecinate, iar pe de alta pe baza unor forme recoltate din marnocalcarele situate în partea superioară a seriei. Întrucît descrierea mai detaliată a acestei serii ne-ar îndepărta de subiectul propriu-zis, ne vom limita numai la citarea tipurilor de roci întîlnite :

a) Orizontul inferior este reprezentat prin marne și șisturi argiloase cenușii, gresii, marnocalcare și subordonat microconglomerate breccioase.

b) Orizontul superior grezos-conglomeratic, care stă concordant peste cel inferior, este reprezentat prin gresii calcaroase, conglomerate breccioase, microbreccii, marnocalcare, marne cenușii, etc.

În marnocalcarele care sînt intercalate la partea superioară a orizontului grezos-conglomeratic am indentificat pentru prima dată pe valea Belini prezența unor blocuri de marno-calcare lumașelice cu numeroase exemplare de *Peregrinella peregrina* BUCH. Această formă mai este cunoscută la Vărghiș (munții Perșani) și la Zizin (valea Tîrlungului), fiind localizată în toate cazurile la partea superioară a stratelor de Sinaia și indicînd prezența Hauterivianului.

Complexul baremian-aptian se dezvoltă în jumătatea sudică a munților Baraolt și este dispus concordant deasupra conglomeratelor breccioase din orizontul superior al stratelor de Sinaia, fiind alcătuit în cea mai mare parte din gresii calcarose micacee, stratificate, în bancuri de 0,5—4 m grosime, sau masive cu slabe intercalații de marne cenușiu-albăstrui sau gălbui. Aceștia li se asociază gresii grosiere, microbreccii, microconglomerate, etc. Delimitarea complexului Barremian—Aptian, s-a făcut de noi pe criterii strict petrografice. Tipul de rocă caracteristic Barremian—Aptianului este o gresie grosieră calcaroasă, uneori conglomeratică, cenușie-gălbuie, fisurată, cu diaclaze umplute cu calcit. Între aceste gresii și conglomeratele masive situate la partea superioară a complexului, se intercalează gresii în plăci, marne în bancuri subțiri strîns cutate, și o gresie calcaroasă gălbuie, cu grosime de 1 cm și care conține incluziuni de substanță argilooasă. Unii autori au atribuit această gresie fie Albianului, fie Cenomanianului. Deoarece în regiunea cercetată există o trecere

gradată de la seria barremiană, la gresii calcaroase cu incluziuni verzui, noi credem că rocile menționate aparțin Apțianului. La partea superioară a complexului semnalăm un orizont conglomeratic masiv avînd o extindere mare, caracterizat prin abundența de blocuri calcaroase recifale, rulate, care ating uneori 5—6 m³. Din motivele arătate anterior orizontul conglomeratic superior a fost atribuit asemenea gresiei calcaroase «Apțianului». În ce privește raporturile stratigrafice dintre orizontul superior conglomeratic și cel inferior grezos, nu deținem deocamdată suficiente date.

Nefiind citată în literatura geologică, prezența depozitelor cretacice superioare în munții Baraoltului, identificarea lor, reprezintă o contribuție nouă. Separarea lor de depozitele cretacice inferioare s-a făcut inițial pe criterii litologice. Ele se dezvoltă pe flancul sud-estic al munților Baraolt, pe teritoriul localităților Sf. Gheorghe—Arcuș.

Depozitele cretacice-superioare sînt alcătuite din gresii marnoase, fin micacee, de culoare cenușiu-gălbuie, compacte, cu spărtura concoidală, uneori desfăcîndu-se în plăci sau bancuri de 5—10 cm, grosimea lor în afloriment fiind de 3—4 m.

În stare umedă sînt friabile, iar la nivelul talvegului capătă culoare negricioasă. La partea superioară prezintă intercalații de gresii în plăci de grosimi variabile între 3—5 cm. Gresiiile sînt calcaroase, micacee, dure, curbicorticele și conțin impresiuni de fosile neocretacice și plante incarbonizate. Dintre formele recoltate am determinat (vezi planșa, fig. 1—5) exemplare de:

Inoceramus labiatus SCHLOTH.

Inoceramus labiatus var. *latus* SOW.

Protexamites bourgeoisi D'ORB. ¹⁾

Hauericeras sp.

Gaudryceras aff. *mite* HAUER

care atestă vîrsta coniaciană.

Răspîndirea depozitelor senoniene este redusă. Ele se prezintă sub forma a două petece înguste în lungul văii Debrenului și văii Sugaș. Ele stau discordant pe gresiile calcaroase, de la partea superioară a seriei barremian-apțiene.

Pliocenul apare în exteriorul munților Baraolt, dezvoltîndu-se în lungul văii Oltului și în regiunea muntoasă sub formă de petece izolate sau benzi înguste rămase în urma eroziunii. Deschiderile sînt puține și sporadice, apărînd în carierele de la Sf. Gheorghe, Sîncrai, Cîlnic, Aita Medie. De asemenea se mai întîlnesc iviri de depozite pliocene pe V. Debrenului, în V. Arcușului pe culmea dealurilor de la S și N de Aita Mare. Ele sînt reprezentate la Sf. Gheorghe prin nisipuri fine cuarțitice cu intercalații subțiri de marne cenușii-albăstrui și strate de lignit cu grosimi cuprinse între 5—15 cm, conținînd o faună ce indică trecerea de la Pontian la Dacian.

¹⁾ Formă găsită de DAN GEORGESCU.

La Cîlnic, Aita Mare și V. Cakas, Pliocenul este alcătuit din marne slab nisi-poase de culoare cenușiu-gălbui-albicioase, din care s-a recoltat o bogată faună reprezentată prin Lamellibranchiate și Gasteropode, forme citate și de E. JĚKELIUS. Noi am recoltat și determinat exemplare de :

Hydrobia pontilitoris JĚK.

Melanopsis petrochila BRUSS.

Valvata aff. *eugeniae gibbuliformis* BRUSS.

Valvata cf. *piscinalis* var. *trochiformis* JĚK.

Viviparus aitensis JĚK.

Viviparus alutae JĚK.

Viviparus achatinoides var. *glogorensis* SABBA ȘTEF.

Viviparus sadleri JĚK.

Giraulus quadrangulus NEUM.

Paradacna cf. *abichi* HOERN.

Pyrgula cf. *elegans* JĚK.

Theodoxus semiplicatus NEUM.

Aceste forme arată trecerea de la Pontian la Dacian.

Cuaternarul este puternic dezvoltat pe ambele maluri ale Oltului, atingînd 1 km lățime, ca și în interiorul zonei cretacice, făcînd dificilă cunoașterea depozitelor menționate. El este reprezentat prin depozite de terasă, conuri de dejecție, depozite deluviale, depozite aluviale și pornituri.

Tectonica. Stratele de Sinaia se prezintă cutate strîns, datorită pe de o parte forțelor tangențiale iar pe de altă parte datorită unor alunecări sinsedimentare. La E de V. Crișului, am remarcat un sinclinal dirijat NE—SW în al cărui ax apare bine dezvoltat orizontul superior grezos-conglomeratic. În sectorul Aita Mare-Micloșoara se conturează un sinclinal care prezintă în axul său depozite barremian-apțiene.

În ceea ce privește depozitele barremian-apțiene complexul grosier conglomeratic se prezintă sub forma unei cute mai largi comparativ cu cel al stratelor de Sinaia.

Complexul grezos care a avut tendința de a se comporta rigid, a fost puternic fisurat și zdrobit. În cuprinsul zonei ocupate de formațiunile barremian-apțiene se disting o serie de cute din care se evidențiază anticlinalul Sugaș și sinclinalul Vadász.

Anticlinalul Sugaș este constituit din Strate de Sinaia în ax și depozite barremian-apțiene pe flancuri. În extremitatea sudică anticlinalul suferă o afundare axială. Sinclinalul Vadász, ocupă creasta cea mai înaltă a munților Baraolt. În axul său apar conglomerate de tip Bucegi.

În regiune se mai remarcă o serie de cute mici întrerupte de falii locale.

EXPLICAȚIA PLANȘEI

EXPLICAȚIA PLANȘEI

- Fig. 1. -- *Inoceramus labiatus* SCHLOTH.
Fig. 2. -- *Inoceramus labiatus* var. *latus* SOW.
Fig. 3. -- *Protexanites bourgeoisi* D'ORB.
Fig. 4. -- *Hauericeras* sp.
Fig. 5. -- *Gaudryceras* aff. *mite* HAUER

1

2

3

4

5

Concluzii. Din trecerea în revistă a formațiunilor geologice din partea de SE a munților Baraolt se remarcă următoarele:

Seria valanginian-hauteriviană este reprezentată în faciesul Stratelor de Sinaia, constituită dintr-un orizont bazal marnos și unul superior conglomeratic breicios.

Seria barremian-ațțiană este constituită dintr-o alternanță de gresii calcaroase și conglomerate, cărora li se asociază gresii grosiere, microbrecii, microconglomerate. Orizontul grezos, atribuit de unii cercetători Albianului sau Cenomanianului, constituie de fapt o trecere gradată de la seria barremiană propriu-zisă, la seria atribuită de noi Ațțianului.

În cuprinsul regiunii cercetate au fost observate pentru prima dată depozite senoniene, reprezentate prin gresii marnoase, conținând forme de Inocerami și Ammoniți.

BIBLIOGRAFIE

1. HERBICH FR. Neue Beobachtungen in den ost-siebenbürgischen Karpathen. *Verh. k. k. geol. RA*, 1—18, p. 282—285, Wien 1873.
2. JEKELIUS E. Die dazische Stufe des Beckens von Braşov. *Mem. Inst. Geol. Rom.*, II, Bucureşti 1932.
3. KISS ERNÖ. A baróti hegység krétakori képződményei (Die Kreidebildungen des Baroter Gebirges) (= Cretacicul din munții Baraoltului). *Közl. a kolozsvári m. kir. Tud. Egyeten Asvány és Földt. Intt. böl.*, Cluj 1911.
4. MACOVEI G., ATANASIU I. La zone interne du Flysch dans la région de la haute vallée de la Prahova et du bassin supérieur de l'Olt. *Guide des excursions*, Bucarest 1927.

НОВЫЕ ДАННЫЕ, КАСАЮЩИЕСЯ СТРАТИГРАФИИ МУНЦИЛОР БАРАОЛЬТ

А. ЗБЕРЯ

(Краткое содержание)

На юго-восточной части Мунций Бараольт выявлены образования мелового и плиоценового возрастов. Образования мелового возраста представлены комплексом пластов Синаи, валанжин-готеривского возраста, состоящего из двух горизонтов: основного мергелистого песчанистого горизонта и верхнего песчанистого конгломератового горизонта с прослойками мергелистого известняка, в которых были идентифицированы в Белине экземпляры *Peregrinella peregrina* ВУСН.

Баррем-аптский флиш, обособляющийся ступенчатым переходом к пластам Синая, представлен двумя комплексами: нижним песчанистым комплексом и верхним конгломератовым комплексом.

В исследуемой области выявлено наличие ступеньчатого перехода от барремской толщи к известняковым песчаникам, со включениями зеленовато-го вещества, залегающих под конгломератами выделенными апту.

Отложения сенона, выявленные впервые, в этой области, залегающие несогласно над баррем-аптском комплексе, представлены песчанистыми мергелями коньякского возраста с: *Inoceramus labiatus* SCHLOTH., *Inoceramus labiatus* var. *latus* SOW., *Protexamites bourgeosi* D'ORB, *Hauericeras* sp., *Gaudryceras* aff. *mite* HAUER.

Плиоцен обособлен мергелистой песчаной фацией с богатой понт-дакийской фауной.

NOUVELLES DONNÉES SUR LA STRATIGRAPHIE DES MONTS BARAOLT

PAR

A. ZBEREA

(Résumé)

Dans la partie SE des monts Baraolt on rencontre des formations d'âge crétacé et pliocène. Les formations crétacées sont représentées par le complexe des couches de Sinaïa d'âge valanginien-hautervien, constitué par deux horizons, à savoir: l'horizon de base, marno-gréseux et l'horizon supérieur grés-conglomératique à intercalations de marno-calcaires dont à Belini ont été identifiés des spécimens de *Peregrinella peregrina* BUCH.

Le complexe du flysch barrémien-aptien, caractérisé par une transition graduelle aux couches de Sinaïa, comporte deux complexes, notamment: a) un complexe inférieur gréseux et b) un complexe supérieur conglomératique.

Dans la région étudiée il y a un passage graduel de la série barrémienne aux grés calcaires à inclusions de substance verte et lesquels supportent des conglomérats attribués à l'Aptien.

Les dépôts sénoniens, observés pour la première fois dans cette région, reposent en discordance sur le complexe barrémien-aptien et sont représentés par des marnes sableuses d'âge coniacien à: *Inoceramus labiatus* SCHLOTH., *Inoceramus labiatus* var. *latus* SOW., *Protexamites bourgeosi* D'ORB, *Hauericeras* sp., *Gaudryceras* aff. *mite* HAUER.

Le Pliocène est constitué par un faciès sableux, marneaux à riche faune pontien-dacienne.

CUPRINSUL

	<u>Pag.</u>
ALEXANDRESCU GR., ȘOIGAN P. Observații geologice în regiunea Tâlmăciu—Sibiu	233
ASVADUROV H. și VASILESCU P. Cercetări pedologice de recunoaștere în regiunea colinară dintre Topolog, Vedea și Argeș	385
BÎRLEA LIDIA și BÎRLEA V. Notă asupra aurului detritic din pietrișurile de Cindești din sectorul Gemenea—Oncești	299
BÎRLEA V. și BÎRLEA LIDIA. Notă asupra aurului detritic din pietrișurile de Cindești din sectorul Gemenea—Oncești	299
BORCOȘ ELENA și BORCOȘ M. Cercetări geologice și petrografice în regiunea Runc—Segagea — V. Ierii-Sat (Bazinul văii Iara, Munții Apuseni)	131
BORCOȘ M. și BORCOȘ ELENA. Cercetări geologice și petrografice în regiunea Runc—Segagea — V. Ierii-Sat (Bazinul văii Iara, Munții Apuseni)	131
BOTEZATU R. și ILIE MİRCEA. Metoda complexă aplicată în geologie. I. Contribuții la cunoașterea structurii geologice a pintenului de Văleni	87
BURACU OCT. Cercetări noi asupra anomaliei geochimice de la Muncelul Mic (munții Poiana Ruscă)	471
CÂRSTEA ST. și MARȚIAN N. Cercetări pedologice în sectorul Călimănești—Băbeni-Bistrița—Armășești—Vaideeni	408
CONEA A., VOLOVICI C., MUCENIC IULIA, NIȚU I. Solurile cîmpiei joase a Siretului	421
COSMA ST. și PELTZ S. Cercetări geologice în regiunea Păltiniș—Drăgoeasa (munții Bistriței)	33
DIMITRESCU R. Studiu geologic și petrografic al părții de est a Masivului Făgăraș	23
DIMITRESCU R. Studiu geologic și petrografic al regiunii Arada — Muntele Mare	275
DUȚU MARCELA, PAPIU V., POPESCU A., SERAFIMOVICI V., Cercetări geologice și petrografice în masivul dolomitelor de Hunedoara	323
FĂRCĂȘAN MARIA. Cercetări geologice în regiunea valea Dosului (Munții Metaliferi)	175
FLOREA M. Contribuțiuni la cunoașterea capacității de cedare a apei la rocile psamitopsefite	221
GAȚĂ ELENA, GAȚĂ GH. O metodă de analiză rapidă a rocilor carbonatate	457
GAȚĂ GH., GAȚĂ ELENA. O metodă de analiză rapidă a rocilor carbonatate	45
GHEORGHIU C., ILIE MİRCEA. Dare de Seamă asupra Conferinței Mesozoicului	13
GHEORGHIU M., HUICĂ I. Clupea gorjensis nov. sp. O nouă specie de pește din Sarmațianul superior de la Săcel—Gorj (nordul depresiunii getice)	149
HANOMOLO ANTOANETA, HANOMOLO I. Geologia și petrografia regiunii Someș—Muntele Rece—Măguri—Minăstireni—Căpuș	97
HANOMOLO I., HANOMOLO ANTOANETA. Geologia și și petrografia regiunii Someș—Muntele Rece—Măguri—Minăstireni—Căpuș	97
HÎNCULOV LUCIANA, MARINESCU JOSEFINA, TURCULEȚ L. Contribuțiuni la studiul faunei tortoniene din vestul Olteniei	73

	<u>Pag.</u>
HUICĂ I., GHEORGHIU M. Clupea gorjensis nov. sp. O nouă specie de pește din Sarmațianul superior de la Săcel-Gorj (nordul depresiunii getice)	149
ILIE MIRCEA, BOTEZATU R. Metoda complexă aplicată în geologie. I. Contribuții la cunoașterea structurii geologice a pintelii de Văleni	87
ILIE MIRCEA, GHEORGHIU C. Dare de seamă asupra Conferinței Mesozicului	13
IONESCU C. Cercetări geologice și petrografice în regiunea Cîrlibaba — Ciocănești — Iacobeni	287
MANEA AL. Studiu geologic și petrografic în regiunea Sîmbăta—Arpaș (Masivul Făgăraș).	361
MARINESCU FL., MARINESCU JOSEFINA. Încercări de orizontare a Tortonianului între Dunăre și R. Coșuștea (W depresiunea getică)	63
MARINESCU JOSEFINA, MARINESCU FL. Încercări de orizontare a Tortonianului între Dunăre și R. Coșuștea (W depresiunea getică)	63
MARINESCU JOSEFINA, HÎNCULOV LUCIANA, TURCULEȚ L. Contribuțiuni la studiul faunei tortoniene din vestul Olteniei	73
MARȚIAN N., CÂRSTEA ST. Cercetări pedologice în sectorul Călimănești — Băbeni-Bistrița—Armășești — Vaideeni	403
MUCENIC IULIA, CONEA ANA, VOLOVICI C., NIȚU I. Solurile cîmpiei joase a Siretului	421
MUREȘAN M. Contribuții la studiul mineralizației de lamprite a filonului 10 Antoniu (Valea Morii—Brad)	157
MUREȘAN M., TRIFULESCU M. Azbestul crizotilic din Banat și vestul Olteniei	45
NEACȘU GH., SAVU H. Vulcanismul neogen din bazinul Zarandului	345
NIȚU I., CONEA ANA, VOLOVICI C., MUCENIC IULIA. Solurile cîmpiei joase a Siretului	421
OANCEA C., POPOVĂȚ M., PARICHI M. Solurile formate pe depozite eoliene din sectorul Cetate—Dunăre—Desnăuți (Oltenia de S)	441
PAPIU V., POPESCU A., SERAFIMOVICI V., DUȚU MARCELA, Cercetări geologice și petrografice în masivul dolomitelor de Hunedoara	323
PARICHI M., POPOVĂȚ M., OANCEA C. Solurile formate pe depozite eoliene din sectorul Cetate—Dunăre—Desnăuți (Oltenia de S)	441
PATRULIUS D., TOCORJESCU MARIA. Studiul stratigrafic al depozitelor neogene, cretacice și neojurassice străbătute de forajul de la Atîrnați (Cîmpia Romînă)	117
PELTZ S., COSMA ST. Cercetări geologice în regiunea Păltiniș—Drăgoeasa (munții Bistriței)	33
POLONIC GABRIELA, POLONIC P. Cercetări geologice în regiunea Gura Humorului—Drăceni	239
POLONIC GABRIELA, POLONIC P. Contribuțiuni la studiul geologic al regiunii Chiuzbaia (Baia Mare)	253
POLONIC P., POLONIC GABRIELA. Cercetări geologice în regiunea Gura Humorului—Drăceni	239
POLONIC P., POLONIC GABRIELA. Contribuțiuni la studiul geologic al regiunii Chiuzbaia (Baia Mare)	253
POPA-DIMIAN ELENA. Contribuțiuni la studiul paleontologic al Tortonianului din Subcarpați (Crivineni și Valea Muscelului) cu privire specială la fauna straterelor cu Venus konkensis	185
POPESCU A., PAPIU V., SERAFIMOVICI V., DUȚU MARCELA, Cercetări geologice și petrografice în masivul dolomitelor de Hunedoara	323
POPOVĂȚ M., OANCEA C., PARICHI M. Solurile formate pe depozite eoliene din sectorul Cetate—Dunăre—Desnăuți (Oltenia de S)	441
SAVU H. Chimismul vulcanitelor jurasic-superioare—cretacic-inferioare din munții Drocea	199
SAVU H., NEACȘU GH. Vulcanismul neogen din bazinul Zarandului (munții Apuseni)	345
SEMAKA-AL. Observațiuni asupra florelor paleomesozoice din Danubianul Banatului	309

	<u>Pag.</u>
SERAFIMOVICI V., PAPIU A., POPESCU A., DUȚU MARCELA. Cercetări geologice și petrografice în masivul dolomitelor de Hunedoara	323
SCHOVERTH-ROȘCULESCU ECATERINA. Dacianul de pe valea Hușniței	305
ȘOIGAN P., ALEXANDRESCU GR. Observații geologice în regiunea Tâlmaciu—Sibiu	233
TOCORJESCU MARIA, PATRULIUS D. Studiul stratigrafic al depozitelor neogene, cretacice și neojurasice străbătute de forajul de la Atârnați (Cîmpia Română)	117
TRIFULESCU M., MUREȘAN M. Azbestul crizotilic din Banat și vestul Olteniei	45
TURCULEȚ L., MARINESCU JOSEFINA, HÎNCULOV LUCIANA. Contribuțiuni la studiul faunei tortoniene din vestul Olteniei	73
ȚIȚICA GABRIELA. Proprietăți mecanice ale rocilor tari determinate în funcție de raza medie a capilarelor echivalente	263
VASILESCU P., ASVADUROV H. Cercetări pedologice de recunoaștere în regiunea colinară dintre Topolog, Vedea și Argeș	385
VOLOVICI C., CONEA ANA, MUCENIC IULIA, NIȚU I. Solurile cîmpiei joase a Siretului	421
ZBEREA A. Date noi asupra stratigrafiei munților Baraolt	281